

Rada
Evropské unie

Brusel 27. července 2020
(OR. en)

9949/20

**Interinstitucionální spis:
2020/0151 (COD)**

EF 175
ECOFIN 676
SURE 13
CODEC 691

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	27. července 2020
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2020) 282 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2017/2402, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci, s cílem napomoci oživení po pandemii COVID-19

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2020) 282 final.

Příloha: COM(2020) 282 final

V Bruselu dne 24.7.2020
COM(2020) 282 final

2020/0151 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2017/2402, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci, s cílem napomoci oživení po pandemii COVID-19

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2020) 120}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Nařízení (EU) 2017/2402 (nařízení o sekuritizaci¹) společně s nařízením (EU) č. 575/2013 (nařízení o kapitálových požadavcích²) stanoví obecný rámec EU pro sekuritizaci a vytváří zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci (STS). Cílem tohoto rámce je podpora bezpečného, rozvinutého, likvidního a silného trhu v oblasti sekuritizace, který je schopen přilákat širokou a stabilní investorskou základnu s cílem pomoci přidělovat finanční prostředky tam, kde je jich v ekonomice nejvíce zapotřebí. Nový sekuritizační režim funguje od ledna 2019 a představuje základní prvek snahy EU o vytvoření unie kapitálových trhů.

Závažný hospodářský otřes způsobený pandemií COVID-19 a výjimečná opatření proti šíření nákazy mají dalekosáhlý dopad na hospodářství. Podniky čelí narušení dodavatelských řetězců, dočasným uzavřením a omezené poptávce. Orgány veřejné správy na úrovni Unie a členských států přijaly rozhodná opatření na podporu solventních podniků, aby jim umožnily odolat tomuto závažnému, avšak dočasnému zpomalení hospodářské činnosti a jim způsobeným nedostatkům v oblasti likvidity.

Hospodářská prognóza Evropské komise na léto 2020³ poukazuje na velmi hlubokou recesi v důsledku zhroucení hospodářské činnosti v první polovině roku 2020 a předpokládá se, že reálné HDP celé EU za rok 2020 klesne o 8,3 %. Z toho důvodu se očekává, že rozsah tohoto hospodářského poklesu bude mnohem závažnější, než tomu bylo u poklesu zaznamenaného v roce 2009, přičemž vyhlídky na oživení jsou nevyrovnané a nejisté. Proto je třeba doplnit okamžitá mimořádná opatření cílenými opatřeními s více střednědobým účinkem, která mohou podpořit rychlé oživení.

Pro banky bude nadále zásadní možnost dále poskytovat úvěry podnikům i v následujících měsících, až bezprostřední šok z krize COVID-19 pomine. Proto je důležité vypracovat nebo aktualizovat veškeré nástroje, které bankám umožní udržet a dokonce ještě posílit schopnost poskytovat úvěry reálné ekonomice, zejména malým a středním podnikům. Sekuritizace může být v tomto ohledu klíčovým faktorem, který to umožní. Přeměnou půjček na obchodovatelné cenné papíry by sekuritizace mohla uvolnit bankovní kapitál pro další úvěry a umožnit financování hospodářského oživení širšímu okruhu investorů.

Stávající rámec nedosahuje svého plného potenciálu ve dvou ohledech, které jsou pro podporu hospodářského oživení velmi důležité: rámec nezohledňuje rozvahovou syntetickou sekuritizaci a není zcela vhodný pro účely sekuritizace nevykonných expozic.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347/35, 28.12.2017).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky.

³ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-performance-and-forecasts/economic-forecasts/summer-2020-economic-forecast-deeper-recession-wider-divergences_cs.

Stávající sekuritizační rámec bude podroben komplexnímu přezkumu s možnými legislativními změnami, které budou v případě potřeby provedeny do ledna 2022. Stávající návrh však stanoví cílené změny již nyní vzhledem k jejich užitečnosti z hlediska hospodářského oživení. Čekání na přezkum rámce v roce 2022 a možné legislativní změny by vedlo k tomu, že k žádoucím právním úpravám by došlo pravděpodobně až za několik let, což by zmařilo cíl spočívající v co nejefektivnějším využívání sekuritizace k podpoře hospodářského oživení v nadcházejících měsících.

Stávající návrh nenahrazuje ani nijak nesnižuje rozsah výše uvedeného přezkumu, jehož cílem je poskytnout celkový přehled o dopadech nového režimu včetně otázek, jako jsou například způsoby ponechání si rizika, využívání soukromých sekuritizací, dopad režimu zveřejňování a další. Nadcházející přezkum rovněž zohlední doporučení fóra unie kapitálových trhů na vysoké úrovni⁴ ohledně rozšíření evropského sekuritizačního trhu.

Tyto cílené změny navíc přispějí nejen k financování oživení, ale také ke zvýšení odolnosti našeho finančního systému: díky rozšíření rámce STS sekuritizace i na rozvahové sekuritizace lze očekávat, že označení STS bude společně s dalšími svými požadavky zajišťujícími menší složitost a větší transparentnost využíváno pro větší podíl sekuritizačního trhu EU. Tímto způsobem můžeme poskytnout další pobídky k tomu, aby sekuritizace probíhala v silném rámci EU pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci, a pomoci bankám najít způsoby, jak sdílet riziko se subjekty na kapitálovém trhu, což je jedním z cílů projektu unie kapitálových trhů.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Sekuritizační rámec EU existuje od ledna 2019. Navrhované změny jsou plně v souladu s platnými předpisy v oblasti sekuritizace. Uvedená ustanovení jsou rovněž obsažena v aktech v přenesené pravomoci a v prováděcích aktech. Navrhované změny jsou také v souladu s obezřetnostními požadavky na instituce a na dohled nad nimi.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je součástí širší reakce Evropské komise, jejímž cílem je usnadnit hospodářské oživení po pandemii COVID-19, a to včetně změn směrnice o trzích finančních nástrojů a „nařízení o prospektu“ přijatých současně s tímto návrhem (uved'te správný odkaz). Je plně v souladu se sdělením Komise o ekonomických aspektech krize způsobené koronavirem, které bylo vydáno dne 13. března 2020⁵, i se sdělením „COVID 19 – Ekonomický balíček – Využít každé dostupné euro“ vydaným dne 2. dubna 2020⁶, jakož i s interpretačním sdělením Komise o uplatňování účetního a obezřetnostního rámce s cílem usnadnit poskytování bankovních úvěrů v EU (podpora podniků a domácností v souvislosti s COVID-19)⁷.

⁴ https://ec.europa.eu/info/files/200610-cmu-high-level-forum-final-report_cs.

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropské centrální bance, Evropské investiční bance a Euroskupině „Koordinovaná ekonomická reakce na koronavirovou nákazu COVID-19“, COM(2020)112 final ze dne 13. března 2020.

⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Reakce na koronavirus – Využít každé dostupné euro všemi možnými způsoby k ochraně lidských životů a zdrojů obživy“, COM(2020) 143 final ze dne 2. dubna 2020.

⁷ Interpretační sdělení Komise o uplatňování účetního a obezřetnostního rámce s cílem usnadnit poskytování bankovních úvěrů v EU (podpora podniků a domácností v souvislosti s COVID-19).

Sekuritizační rámec představuje již nyní důležitý stavební prvek unie kapitálových trhů. Unie kapitálových trhů je jednou z priorit Komise, které mají zajistit, aby finanční systém podporoval zaměstnanost a růst s cílem vytvořit hospodářství, které pracuje ve prospěch lidí. Cílem je lépe propojit úspory s růstem a poskytnout střadatelům a investorům další možnosti a lepší návratnost. Unie kapitálových trhů má podnikům nabídnout více finančních možností v různých fázích jejich rozvoje a směřovat investice tam, kde je lze využít co nejproduktivněji, aby se rozšířily možnosti evropských společností a projektů. Dnešní návrh tento rámec posílí a rozšíří tím, že poskytne více příležitostí. Tyto změny pomohou poskytnout společnostem další zdroje financování, posílí schopnost bank podporovat ekonomiku, diverzifikují zdroj investic, rozšíří základnu investorů a rozloží rizika mezi účastníky trhu, přičemž se vyhnou excesům, které vedly k finanční krizi.

Kromě toho je tato iniciativa (zejména díky tomu, že odstraňuje regulační překážky sekuritizace nevykonných expozic) v souladu s Akčním plánem pro řešení úvěrů v selhání v Evropě, přijatým Radou ECOFIN v červenci 2017⁸, i se sdělením Komise o dokončení bankovní unie⁹. Oba tyto dokumenty vyzývají k rozvoji sekundárních trhů pro problematiska aktiva. Potřeba přijmout rozhodná opatření k řešení otázky nevykonných expozic byla zdůrazněna rovněž v některých doporučeních evropského semestru členským státům.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem nařízení o STS sekuritizaci je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který uděluje evropským orgánům pravomoc přijmout vhodná ustanovení, jejichž cílem je vytvoření a fungování jednotného trhu. Tato nařízení mohou být změněna, a to i dočasným omezením jejich rozsahu, pouze normotvůrcem Unie, v tomto případě na základě článku 114 Smlouvy.

• Subsidiarita

Změny se týkají změn pravidel Unie v reakci na pandemii COVID-19 a za účelem podpory hospodářského oživení. Cílů sledovaných navrhovanými změnami může být lépe dosaženo na úrovni Unie než prostřednictvím různých iniciativ jednotlivých členských států. Návrh nepřesahuje rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.

Stávající právní rámec zavádějící sekuritizační rámec EU byl zřízen na úrovni Unie. Vzhledem k přeshraniční povaze sekuritizace musí být rozsah navrhovaných pravidel, mají-li být skutečně účinná, dostatečně sladěný, soudržný a konzistentní na úrovni Unie. Zlepšení stávajícího právního rámce nemohou členské státy dosáhnout samostatným jednáním. Možnosti členských států přijímat vnitrostátní opatření jsou omezené vzhledem k tomu, že nařízení o sekuritizaci již stanoví harmonizovaný soubor pravidel na úrovni EU a změny na vnitrostátní úrovni by byly v rozporu s platným právem Unie. Pokud by Unie nepřijala žádná opatření, byl by stávající regulační rámec při podpoře různých opatření přijatých veřejnými orgány na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni méně účinný a méně by reagoval na mimořádné problémy trhu. Pokud by Unie přestala uvedené aspekty regulovat, podléhal by vnitřní trh sekuritizace různým souborům pravidel, což by vedlo k roztržitému a oslabení

⁸ <https://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/>.

⁹ Sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o dokončení bankovní unie ze dne 11. října 2017.

nedávno vytvořeného jednotného souboru pravidel v této oblasti. To by vedlo k nerovným podmínkám a k regulatorní arbitráži.

Opatřením na vnitrostátní úrovni navíc nelze účinně stanovit obezřetné a vůči riziku citlivější zacházení ve vztahu k sekuritizaci, protože obezřetné zacházení je již stanoveno v právních předpisech EU, ani zajistit soulad a standardizaci uvedených ustanovení, na která se v současnosti vztahují různé právní předpisy EU, například pokud jde o poskytování informací, náležitou péči nebo ponechání si rizika.

- **Proporcionalita**

Tato opatření Unie jsou nezbytná k dosažení cíle, kterým je rozšířit schopnost úvěrových institucí a investičních podniků poskytovat úvěry podnikům a MSP a očistit jejich rozvahy od nevykonných expozic při současném zachování soudržnosti obezřetnostního rámce po krizi COVID-19. Navrhované změny jsou omezeny na to, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů, a staví na již platných pravidlech v souladu se zásadou proporcionality. Navrhované změny nepřesahují řešení vybraných ustanovení sekuritizačního rámce Unie pro úvěrové instituce a investiční podniky, která se zaměřují výhradně na opatření, jejichž cílem je zajištění podpory oživení hospodářství v měsících bezprostředně následujících po koronavirové krizi. Navrhované změny se navíc omezují na otázky, které nelze řešit v rámci stávajícího prostoru pro uvážení, který nabízejí stávající pravidla.

Komise se domnívá, že navrhované změny pravidel jsou přiměřené cílům.

- **Volba nástroje**

Stávající návrh je změnou nařízení o sekuritizaci, a proto se jedná o nařízení. K dosažení cílů tohoto návrhu nelze použít žádné alternativní prostředky, a to legislativní ani operační.

3. **VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ**

- **Shromáždění a využití výsledků odborných konzultací**

Návrh vychází ze dvou zpráv Evropského orgánu pro bankovníctví – ze zprávy o rámci STS sekuritizací pro syntetickou sekuritizaci podle čl. 45 odst. 1 nařízení o sekuritizaci (dále jen „zpráva o syntetické STS sekuritizaci“)¹⁰ a ze stanoviska ohledně regulatorního zacházení se sekuritizacemi nevykonných expozic (dále jen „stanovisko týkající se nevykonných expozic“)¹¹.

Vypracování **zprávy o syntetické STS sekuritizaci** je stanoveno v čl. 45 odst. 1 nařízení o sekuritizaci, který požaduje, aby orgán EBA analyzoval proveditelnost zvláštního rámce pro STS syntetickou sekuritizaci, který se bude týkat pouze transakcí rozvahové syntetické sekuritizace.

Na základě takto provedené analýzy formuluje **zpráva o syntetické STS sekuritizaci** orgánu EBA tři doporučení:

¹⁰ <https://eba.europa.eu/eba-proposes-framework-sts-synthetic-securitisation>.

¹¹ <https://eba.europa.eu/eba-publishes-opinion-regulatory-treatment-non-performing-exposure-securitisations>.

- zřídit meziodvětvový rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou syntetickou sekuritizaci, který se bude týkat pouze rozvahové sekuritizace,
- stanovit, že aby byla syntetická sekuritizace způsobilá pro označení „STS“, musí splňovat navrhovaná kritéria jednoduchosti, standardizace a transparentnosti,
- zvážit rizika a přínosy zavedení diferencovaného kapitálového zacházení pro rozvahovou STS syntetickou sekuritizaci.

Komise podle čl. 45 odst. 2 nařízení o sekuritizaci vypracovala zprávu o vytvoření zvláštního rámce pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou syntetickou sekuritizaci, který se bude týkat pouze rozvahové syntetické sekuritizace. Tato zpráva Komise je připojena k tomuto návrhu. Zpráva Komise souhlasí s analýzou provedenou orgánem EBA, z níž vyplývá, že je možné stanovit standardy pro syntetickou sekuritizaci, které umožní zmírnit hlavní faktory určující strukturální riziko, jako je například riziko zmocnění a modelové riziko, stejným způsobem jako u tradiční sekuritizace, čímž se vytvoří podmnožina syntetické sekuritizace, která je srovnatelná s tradiční STS sekuritizací. Navíc se zdá, že neexistují žádné důkazy nasvědčující tomu, že struktura syntetické sekuritizace ze své podstaty vede k vyšším ztrátám než struktura sekuritizace tradiční. Analýza nepoukazuje na žádné významné negativní důsledky, které by bylo možné předvídatelně vyvolat vytvořením zvláštního rámce STS sekuritizace pro rozvahové syntetické sekuritizace.

Stanovisko orgánu EBA týkající se **nevýkonných expozic** zkoumalo úlohu sekuritizace jako nástroje financování pro odstranění nevýkonných expozic z bankovních rozvah. Analýza orgánu EBA zjistila v nařízení o sekuritizaci a v nařízení o kapitálových požadavcích řadu omezení, která snižují kapacitu trhu absorbovat problematická aktiva z bankovních rozvah, a tudíž do značné míry omezují trh pouze na dvoustranné obchody.

Pokud jde o nařízení o sekuritizaci, omezení sekuritizací nevýkonných expozic vyplývají z některých prvků požadavků na standardy pro ponechání si rizika a poskytování úvěrů. Používání nominálních hodnot pro účely ponechání si rizika nadhodnocuje zamýšlený požadavek, protože nebere v úvahu slevu z ceny, za kterou jsou podkladová aktiva převáděna a která představuje skutečnou ztrátu z rizika pro investory. Uvedené znění navíc neumožňuje, aby požadavek na ponechání si rizika splnil zvláštní obsluhovatel, který má na restrukturalizaci aktiv a zpětné získání hodnoty zpravidla podstatnější zájem než původce, a proto jsou jeho zájmy lépe sladěny se zájmy investorů. Kromě toho ani stávající požadavek na standardy pro poskytování úvěrů uvedený v článku 9 nařízení o sekuritizaci nezohledňuje sekuritizace nevýkonných expozic. Návrh objasňuje ověřovací povinnosti původců, pokud jde o sekuritizaci nevýkonných expozic. Tyto požadavky totiž musí zohlednit zvláštní okolnosti nákupu aktiv a typ sekuritizace. V těchto případech nemusí být vždy možné získat jistotu ohledně okolností, za nichž byla aktiva vytvořena, přesto však lze provést hloubkovou kontrolu kvality a výkonnosti aktiv, aby bylo možné učinit rozumné a informované investiční rozhodnutí.

- **Posouzení dopadů**

Vzhledem k naléhavé povaze návrhu nebylo posouzení dopadů provedeno. Hlavní náklady a přínosy vyplývající z těchto změn však byly analyzovány v samostatném pracovním dokumentu útvarů Komise. Tento návrh je navíc založen na dvou výše uvedených dokumentech orgánu EBA – na zprávě o syntetické STS sekuritizaci a na stanovisku týkajícím se nevýkonných expozic – které oba podrobně analyzují vhodnost navrhovaných změn a byly předmětem rozsáhlých diskusí se zúčastněnými stranami.

Navrhované změny nemění podstatu nařízení, a proto neukládají podnikům žádné další povinnosti.

- **Základní práva**

Přímý dopad návrhu na práva zakotvená v Listině základních práv Evropské unie je nepravděpodobný.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné rozpočtové důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Vzhledem k tomu, že navrhovaným nástrojem je nařízení, které je v podstatné míře založeno na stávajících právních předpisech EU, není nutné vypracovat plán provádění. Do ledna 2022 bude legislativní akt, který se pozměňuje, předmětem celkového hodnocení s cílem posoudit mimo jiné jeho účinnost a účelnost, pokud jde o dosahování jeho cílů. K hodnocení bude v případě potřeby přiložen legislativní návrh. Bude-li to nutné, budou v této souvislosti sladěny požadavky na přezkum a podávání zpráv.

- **Podrobné vysvětlení zvláštních ustanovení návrhu**

A) Vzájemné působení a soulad mezi prvky balíčku

Nařízení tvoří součást legislativního balíčku společně se změnami nařízení o kapitálových požadavcích. Jak upozornilo mnoho zúčastněných stran, vytvoření kritérií způsobilosti STS sekuritizace pro rozvahovou syntetickou sekuritizaci a řešení regulačních překážek ovlivňujících sekuritizace nevykonných expozic by samo o sobě nepostačovalo k dosažení cíle v podobě optimalizace úlohy, kterou může sekuritizace sehrát při hospodářském oživení. Je třeba je doplnit o nové obezřetnostní postupy, mj. v oblasti kapitálových požadavků, které budou lépe odrážet specifické vlastnosti těchto typů sekuritizací.

Řešení nedostatků regulačního rámce v oblasti sekuritizace nevykonných expozic

Definice sekuritizace nevykonných expozic (článek 2)

Za účelem komplexního řešení regulačních nedostatků sekuritizace nevykonných expozic předkládá tento návrh definici sekuritizace nevykonných expozic, která je v souladu s prací Basilejského výboru pro bankovní dohled.

Ponechání si rizika (článek 6)

Sekuritizace nevykonných expozic jsou vytvářeny na základě zvláštního režimu, pokud jde o splnění požadavku na ponechání si rizika, a to s cílem lépe zohlednit jejich zvláštní vlastnosti. Konkrétně se navrhuje, aby byl požadavek na ponechání si rizika vypočten na základě diskontované hodnoty expozic převedených na sekuritizační jednotku pro speciální účel. Kromě toho je obsluhovatel u transakce v oblasti nevykonných expozic oprávněn převzít podíl ponechání si rizika vzhledem ke svému zvláštnímu postavení při dané transakci, které zajišťuje sladění jeho zájmů se zájmy investorů.

Ověření standardů pro poskytování úvěrů (článek 9)

Návrh objasňuje ověřovací povinnosti původců, pokud jde o sekuritizaci nevýkonných expozič.

Vytvoření zvláštního rámce pro rozvahové syntetické sekuritizace

Nový oddíl obsahuje kritéria pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou („STS“) rozvahovou syntetickou sekuritizací. Stejně jako u STS sekuritizací, u nichž dochází ke skutečnému prodeji, by označení „syntetická STS“ nemělo být chápáno v tom smyslu, že daná sekuritizace je bezriziková, ale v tom smyslu, že produkt splňuje řadu kritérií a že kupující a prodávající, kteří pečlivě dbají ochrany, budou moci provést analýzu souvisejícího rizika, což platí i pro příslušný vnitrostátní orgán. Navrhovaná kritéria jsou v maximální možné míře sladěna s kritérii pro tradiční STS sekuritizací, zohledňují však rovněž zvláštnosti syntetického produktu a odlišné cíle syntetických sekuritizací, a proto se snaží zajistit ochranu jak původců, tak investorů (vzhledem k tomu, že původce je při dané transakci zároveň investorem a ponechává si přednostní tranši).

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2017/2402, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci, s cílem napomoci oživení po pandemii COVID-19

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pandemie COVID-19 má závažný dopad na osoby, společnosti, systémy zdravotní péče a ekonomiky členských států. Komise ve svém sdělení Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 27. března 2020 s názvem „Chvilé pro Evropu: náprava škod a příprava na příští generaci“^[1] zdůraznila, že likvidita a přístup k financování budou v nadcházejících měsících i nadále představovat problém. Je proto zásadně důležité podpořit oživení po závažném hospodářském otřesu způsobeném pandemií COVID-19 zavedením cílených změn stávajících právních předpisů ve finanční oblasti. Tento balíček opatření je přijat pod označením „balíček týkající se oživení kapitálových trhů“.
- (2) Závažný hospodářský otřes způsobený pandemií COVID-19 a výjimečná opatření proti šíření nákazy mají dalekosáhlý dopad na hospodářství. Podniky čelí narušení dodavatelských řetězců, dočasným uzavřením a omezené poptávce, domácnosti jsou ohroženy nezaměstnaností a poklesem příjmů. Orgány veřejné správy na úrovni Unie a členských států provedly rozhodná opatření na podporu domácností a solventních podniků, aby jim umožnily odolat tomuto závažnému, avšak dočasnému zpomalení hospodářské činnosti a z něho vyplývajícím nedostatkům v oblasti likvidity.
- (3) Je důležité, aby úvěrové instituce a investiční podniky (dále jen „instituce“) využívaly svého kapitálu tam, kde je to nejvíce zapotřebí, a aby jim to regulační rámec Unie usnadnil a současně zajistil, aby jednaly obezřetně. Kromě flexibility stanovené ve

^[1] COM/2020/456 final ze dne 27.5.2020.

stávajících pravidlech by cílené změny nařízení (EU) 2017/2402 měly zajistit, aby sekuritizační rámec Unie stanovil další nástroj na podporu hospodářského oživení po pandemii COVID-19.

- (4) Mimořádné okolnosti krize COVID-19 a nebyvalý rozsah výzev vyžadují okamžité kroky k zajištění schopnosti institucí směřovat dostatečné finanční prostředky podnikům a pomoci tak ke vstřebání hospodářských otřesů způsobených pandemií COVID-19.
- (5) Jak zdůraznil Evropský orgán pro bankovníctví (dále jen „EBA“) ve svém stanovisku týkajícím se regulatorního zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic¹², rizika spojená s aktivy, která zajišťují sekuritizace nevýkonných aktiv (nevýkonné expozice) se hospodářsky liší od rizik sekuritizací neproblematických aktiv. Nevýkonné expozice jsou sekuritizovány se slevou z jejich nominální nebo nesplacené hodnoty a odrážejí hodnocení trhu, které se mimo jiné týká pravděpodobnosti, že restrukturalizace dluhu vygeneruje dostatečné peněžní toky a umožní zpětné získání aktiv. Riziko pro investory proto spočívá v tom, že restrukturalizace dluhu nepovede ke zpětnému získání dostatečných prostředků na pokrytí čisté hodnoty, za kterou byly tyto nevýkonné expozice nakoupeny. Skutečná ztráta z rizika pro investory proto nepředstavuje nominální hodnotu portfolia, ale jeho diskontovanou hodnotu po odečtení slevy z ceny, za kterou jsou podkladová aktiva převáděna. V případě sekuritizací nevýkonných expozic je proto vhodné vypočítat částku za ponechání si rizika na základě této diskontované hodnoty.
- (6) Požadavek na ponechání si rizika sladuje zájmy emitentů a investorů na výkonnosti podkladových aktiv. U sekuritizací neproblematických aktiv je převažujícím zájmem na straně prodeje straně zpravidla zájem původce, který je často také původním věřitelem. U sekuritizací nevýkonných expozic se však původci snaží ze svých rozvah odstranit aktiva v selhání, protože si již nepřejí být s těmito aktivy jakýmkoli způsobem spojováni. V těchto případech má zvláštní obsluhovateli těchto aktiv podstatnější zájem na restrukturalizaci těchto aktiv a na zpětném získání hodnoty.
- (7) Před finanční krizí se některé sekuritizační činnosti řídily tzv. modelem „originate to distribute“. V tomto modelu byla pro sekuritizaci vybírána méně kvalitní aktiva na úkor investorů, kteří nakonec podstupovali větší riziko, než které byli možná ochotni podstoupit původně. Požadavek na ověřování standardů pro poskytování úvěrů používaných při tvorbě sekuritizovaných aktiv byl zaveden, aby se těmto praktikám do budoucna zabránilo. U sekuritizací nevýkonných expozic by však toto ověřování standardů pro poskytování úvěrů mělo zohlednit zvláštní okolnosti včetně nákupu těchto problematických aktiv a typu sekuritizace. Je proto nezbytné změnit ověřování standardů pro poskytování úvěrů tak, aby investor mohl provést hloubkovou prověrku ohledně kvality a výkonnosti problematických aktiv, která mu umožní učinit rozumné a informované investiční rozhodnutí.
- (8) Rozvahová syntetická sekuritizace zahrnuje převod úvěrového rizika souboru půjček, zpravidla velkých podnikových půjček nebo půjček pro malé a střední podniky, na základě dohody o zajištění úvěrového rizika, kdy původce kupuje od investora zajištění úvěrového rizika. Zajištění úvěrového rizika je dosaženo použitím finančních záruk nebo úvěrových derivátů, přičemž vlastnictví aktiv zůstává původci a nepřevádí se na sekuritizační jednotku pro speciální účel, jako je tomu v případě tradičních

¹² Stanovisko Evropského orgánu pro bankovníctví týkající se regulatorního zacházení se sekuritizacemi nevýkonných expozic, vydané pro Evropskou komisi, EBA-OP-2019-13, zveřejněné dne 23. října 2019.

sekuritizací. Původce jako příjemce zajištění se zavazuje uhradit prémii za zajištění úvěrového rizika, která generuje výnos pro investory. Investor se zase jako poskytovatel zajištění zavazuje uhradit určenou platbu ze zajištění úvěrového rizika, pokud nastane předem stanovená úvěrová událost.

- (9) Je třeba zajistit, aby byla vhodným způsobem zmírněna celková složitost sekuritizačních struktur a souvisejících rizik a aby původcům nebyly poskytovány regulační pobídky podporující upřednostňování syntetických sekuritizací před sekuritizacemi tradičními. Požadavky na jednoduché, transparentní a standardizované (STS) rozvahové syntetické sekuritizace by proto měly být vysoce konzistentní s kritérii STS pro tradiční sekuritizace, u nichž dochází ke skutečnému prodeji.
- (10) Existují však určité požadavky na tradiční STS sekuritizace, které pro syntetické STS sekuritizační transakce použít nelze, a to z důvodu inherentních rozdílů mezi těmito dvěma druhy sekuritizace, zejména vzhledem ke skutečnosti, že u syntetických sekuritizací je přenosu rizika dosahováno prostřednictvím dohody o zajištění úvěrového rizika a nikoli prodejem podkladových aktiv. Kritéria STS sekuritizace by proto měla být v případě potřeby upravena s cílem tyto rozdíly zohlednit. Dále je nezbytné zavést soubor nových zvláštních požadavků pro syntetické sekuritizace s cílem zajistit, že se rámec STS zaměřuje pouze na rozvahové syntetické sekuritizace a že dohoda o zajištění úvěrového rizika je strukturována tak, aby přiměřeně chránila pozici jak původce, tak investora. Cílem tohoto nového souboru požadavků by mělo být řešení úvěrového rizika protistrany jak z hlediska původce, tak z hlediska investora.
- (11) Předmětem převodu úvěrového rizika by měly být expozice vytvořené nebo zakoupené regulovanou institucí Unie v rámci její hlavní obchodní činnosti v oblasti poskytování úvěrů a držené v její rozvaze nebo v případě struktury skupiny v její konsolidované rozvaze ke dni uzávěrky. Tento požadavek, aby původce držel sekuritizované expozice v rozvaze, by měl z rozsahu označení STS vylučovat arbitrážní sekuritizace.
- (12) Původce by se měl ujistit, že nezajišťuje stejné úvěrové riziko více než jednou tak, že by kromě zajištění úvěrového rizika vyplývajících ze syntetické sekuritizace získal ještě další zajištění úvěrového rizika. Aby byla zajištěna spolehlivost dohody o zajištění úvěrového rizika, měla by tato dohoda splňovat požadavky na snižování úvěrového rizika stanovené v článku 249 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹³, které musí splňovat instituce usilující o převod významného rizika prostřednictvím syntetické sekuritizace.
- (13) Pro účely předcházení konfliktům mezi původcem a investorem a zajištění právní jistoty ohledně rozsahu zajištění úvěrového rizika zakoupeného pro podkladové expozice by takové zajištění úvěrového rizika mělo odkazovat na jasně identifikované referenční závazky jasně identifikovaných subjektů nebo dlužníků, z nichž vyplývají podkladové expozice. Referenční závazky, kterých se týká nakupované zajištění, by tedy měly být vždy jasně identifikovány prostřednictvím referenčního registru a průběžně aktualizovány. Tento požadavek by měl rovněž nepřímo tvořit součást kritéria definujícího rozvahovou sekuritizaci a vylučujícího arbitrážní sekuritizaci z rámce STS sekuritizací.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (14) Úvěrové události, které vedou k plnění na základě dohody o zajištění úvěrového rizika, by měly zahrnovat alespoň události uvedené v článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013. Tyto události jsou dobře známé a rozpoznatelné z pohledu trhu a měly by sloužit k zajištění souladu s obezřetnostním rámcem. Opatření týkající se úlevy, která spočívají ve shovívavosti vůči dlužníkovi, který má nebo v nejbližší době bude mít obtíže při plnění svých finančních závazků, by neměla vylučovat plnění na základě události v oblasti zajištění úvěrového rizika. Restrukturalizace by neměla být v případě finančních záruk považována za úvěrovou událost, aby se zabránilo tomu, že by finanční záruky mohly být považovány za deriváty v souladu s příslušnými účetními standardy.
- (15) Právo původce jako příjemce zajištění na včasné úhrady skutečných ztrát by mělo být náležitě chráněno. V souladu s tím by transakční dokumentace měla stanovit spolehlivý a transparentní postup vypořádání pro účely stanovení skutečných ztrát v referenčním portfoliu, aby se zabránilo tomu, že původci nebude poskytnuta dostatečná výše úhrady. Vzhledem k tomu, že vyrovnání ztrát může představovat zdlouhavý proces, a z důvodů zajištění včasných plateb původci by měly být provedeny průběžné platby nejpozději šest měsíců poté, co taková úvěrová událost nastane. Měl by rovněž existovat mechanismus konečné úpravy, který zajistí, aby průběžné platby pokryly skutečné ztráty, a zabránilo tomu, aby tyto průběžné ztráty nebyly přepřaceny na úkor investorů. Mechanismus vypořádání ztrát by měl rovněž jasně specifikovat maximální dobu prodloužení, která by se měla vztahovat na postup snižování úvěrových ztrát u těchto expozic, a tato doba prodloužení by neměla být delší než dva roky. Tento mechanismus vypořádání ztrát by proto měl zajistit účinnost dohody o zajištění úvěrového rizika z pohledu původce a poskytnout investorům právní jistotu v den ukončení jejich povinnosti provádět platby, a tím přispět k dobře fungujícímu trhu.
- (16) Rozšířenou praxí na trhu je využívat nezávislého ověřovatele, což posiluje právní jistotu v rámci dané transakce pro všechny zúčastněné strany a snižuje tak pravděpodobnost sporů a soudních řízení, které by mohly nastat v souvislosti s procesem alokace ztrát. Aby se zvýšila spolehlivost mechanismu vypořádání ztrát z dané transakce, měl by být jmenován nezávislý ověřovatel, jehož úkolem bude provést věcné přezkoumání správnosti a přesnosti některých aspektů zajištění úvěrového rizika v případě, že dojde k úvěrové události.
- (17) Prémie za zajištění úvěrového rizika by měly záviset pouze na velikosti nesplacené části a úvěrovém riziku zajištěné tranše. U rozvahových STS sekuritizací by neměly být povoleny nepodmíněné prémie vzhledem k tomu, že by mohly být použity k oslabení účinného přenosu rizika z původce jako příjemce zajištění na poskytovatele zajištění. U rozvahových STS sekuritizací by měla být rovněž zakázána jiná ujednání, jako jsou platby prémie předem, systémy slev nebo příliš složité struktury premií.
- (18) Aby byla zajištěna stabilita a kontinuita zajištění úvěrového rizika, mělo by být předčasné ukončení rozvahové syntetické STS sekuritizace možné pouze za určitých omezených a přesně definovaných okolností. Původce by sice měl být oprávněn předčasně ukončit zajištění úvěrového rizika poté, co nastanou specifikované regulační události, tyto události by však měly představovat skutečné změny právních předpisů nebo zdanění s výrazným nepříznivým dopadem na kapitálové požadavky původce nebo na ekonomiku transakce vzhledem k očekávání stran v okamžiku uzavření transakce a za předpokladu, že takové změny nebylo možné v uvedené době důvodně předpokládat. Rozvahové syntetické STS sekuritizace by neměly obsahovat složitá

ustanovení o kupních opcích pro původce, zejména s velmi krátkým termínem s cílem případ od případu dočasně změnit zobrazení kapitálové pozice.

- (19) U některých typů transakcí se často vyskytuje syntetické nadměrné rozpětí, které představuje užitečný mechanismus jak pro investory, tak pro původce, neboť prvním z nich umožňuje snížit náklady na zajištění úvěrového rizika a druhým omezit expozici vůči riziku. V tomto ohledu má syntetické nadměrné rozpětí zásadní význam pro určité třídy aktiv v oblasti maloobchodu, jako jsou například malé a střední podniky (MSP) a spotřebitelské úvěry, které vykazují vyšší výnosy i vyšší úvěrové ztráty než jiné třídy aktiv, a u nichž sekuritizované expozice vytvářejí nadměrné rozpětí za účelem pokrytí těchto ztrát. Pokud je však výše syntetického nadměrného rozpětí podřízeného pozici investora příliš vysoká, je možné, že investor podle žádného realistického scénáře neutrpí na sekuritizovaných pozicích žádné ztráty, takže k žádnému účinnému převodu rizik nedojde. Pro účely zmírnění obav v oblasti dohledu a další standardizace tohoto strukturálního prvku je důležité stanovit přísná kritéria pro rozvahové syntetické STS sekuritizace a zajistit úplné zveřejnění informací o použití syntetického nadměrného rozpětí.
- (20) Pro rozvahové syntetické STS sekuritizace by měla být způsobilá pouze vysoce kvalitní ujednání o zajištění úvěrového rizika. V případě osobního zajištění úvěrového rizika by to mělo být zajištěno omezením rozsahu způsobilých poskytovatelů zajištění na subjekty, které jsou způsobilými poskytovateli v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 a které jsou uznány jako protistrany s rizikovou váhou 0 % v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 uvedeného nařízení. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika by původce jako příjemce zajištění a investoři jako poskytovatelé zajištění měli mít možnost používat vysoce kvalitní kolaterál, kterým by se měl rozumět kolaterál v jakékoli formě, jemuž lze přidělit rizikovou váhu 0 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013, s výhradou příslušných ujednání o uložení nebo úschově. Pokud má poskytnutý kolaterál formu hotovosti, měl by být buď v držení nezávislé úvěrové instituce, nebo by měl mít formu vkladu u příjemce zajištění, přičemž v obou případech musí být zajištěna minimální úvěrová kvalita.
- (21) Členské státy by měly určit příslušné orgány odpovědné za dohled nad požadavky, které musí rozvahová syntetická sekuritizace splňovat, aby měla nárok na označení STS. Tento příslušný orgán by mohl být stejný jako orgán určený pro dohled nad tím, jak původci, sponzoři a sekuritizační jednotky dodržují požadavky, které musí splňovat tradiční sekuritizace, aby získaly označení STS. Stejně jako v případě tradičních sekuritizací by se tento příslušný orgán mohl lišit od příslušného orgánu odpovědného za dohled nad tím, jak původci, původní věřitelé, sekuritizační jednotky, sponzoři a investoři dodržují obezřetnostní požadavky podle článků 5 až 9 nařízení (EU) 2017/2402, přičemž tímto dohledem byly vzhledem k obezřetnostnímu rozměr těchto požadavků výslovně pověřeny příslušné orgány odpovědné za obezřetnostní dohled nad příslušnými finančními institucemi.
- (22) Nařízení (EU) č. 2017/2402 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (23) Vzhledem k tomu, že cílů tohoto nařízení, konkrétně rozšíření rámce STS sekuritizace i na rozvahovou syntetickou sekuritizaci a odstranění regulatorních překážek sekuritizace nevykonných expozic za účelem dalšího zvýšení úvěrových kapacit, aniž by došlo ke snížení obezřetnostních standardů při poskytování bankovních úvěrů, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, ale z důvodu jejich rozsahu a účinků jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (EU) 2017/2402

Nařízení (EU) 2017/2402 se mění takto:

- 1) v článku 2 se doplňují nové body 24), 25), 26), 27) a 28), které znějí:
 - „24) „sekuritizací nevýkonných expozic (NPE)“ sekuritizace, která je zajištěná seskupením nevýkonných expozic, které splňují podmínky stanovené v čl. 47a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a jejíž hodnota tvoří alespoň 90 % hodnoty seskupení v době vzniku;
 - 25) „smlouvou o zajištění úvěrového rizika“ dohoda uzavřená mezi původcem a investorem za účelem převedení úvěrového rizika sekuritizovaných expozic z původce na investora použitím úvěrového derivátu nebo finančních záruk, přičemž původce se zavazuje zaplatit prémii za zajištění úvěrového rizika investorovi a investor se zavazuje zaplatit platbu ze zajištění úvěrového rizika původci v případě, že nastane jedna ze smluvně definovaných událostí;
 - 26) „prémii za zajištění úvěrového rizika“ částka, kterou se původce ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika zavázal zaplatit investorovi za zajištění úvěrového rizika slíbené investorem;
 - 27) „platbou ze zajištění úvěrového rizika“ částka, kterou se investor ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika zavázal zaplatit původci v případě, že nastala úvěrová událost definovaná ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika;
 - 28) „syntetickým nadměrným rozpětím“ se rozumí částka, kterou se původce v transakční dokumentaci zavázal pokrýt ztráty referenčního portfolia, ke kterým může dojít během doby trvání transakce.“;
- 2) článek 6 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě sekuritizací nevýkonných expozic může být požadavek tohoto odstavce splněn i obsluhovatelem.“;
 - b) vkládá se nový odstavec [3a], který zní:

„3a. Odchylně od odst. 3 písm. b) až e) nesmí být pro účely těchto bodů v případě sekuritizací nevýkonných expozic ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl nižší než 5 % čisté hodnoty sekuritizovaných expozic, které jsou dle čl. 47a odst. 3 nařízení č. 575/2013 nevýkonnými expozicemi.

Čistá hodnota nevýkonných expozic je založena na odečtení nevratné slevy z kupní ceny dohodnuté v době vzniku od nominální hodnoty expozice nebo její případné nesplacené hodnoty ve stejnou dobu.“;
- 3) v čl. 9 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Požadavek stanovený tímto odstavcem neplatí pro podkladové expozice, které jsou nevýkonnými expozicemi podle čl. 47a odst. 3 nařízení č. 575/2013 v době, kdy je původce zakoupil od relevantní třetí strany.“;

- 4) v článku 18 prvním pododstavci se písm. a) nahrazuje tímto:
- „a) daná sekuritizace splňuje všechny požadavky oddílu 1, oddílu 2 nebo oddílu 2a této kapitoly a orgán ESMA obdržel oznámení podle čl. 27 odst. 1;“
- 5) článek 19 se mění takto:
- a) název článku se nahrazuje tímto:
- „Jednoduchá, transparentní a standardizovaná tradiční sekuritizace“;**
- b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „1. Sekuritizace, s výjimkou programů ABCP, transakcí ABCP a rozvahových sekuritizací, které splňují požadavky stanovené v člancích 20, 21 a 22, se považují za STS sekuritizace.“;
- 6) vkládá se oddíl 2a, který zní:

„ODDÍL 2A POŽADAVKY NA JEDNODUCHÉ, TRANSPARENTNÍ A STANDARDIZOVANÉ ROZVAHOVÉ SEKURITIZACE

Článek 26a

Jednoduchá, transparentní a standardizovaná rozvahová sekuritizace

1. STS rozvahové sekuritizace jsou syntetické sekuritizace, které splňují požadavky stanovené v člancích 26b až 26e.
2. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA může v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 přijmout pokyny a doporučení pro harmonizovaný výklad a uplatňování požadavků stanovených v člancích 26b až 26e.

Článek 26b

Požadavky na jednoduchost

1. Původce je subjektem, který má oprávnění nebo povolení v rámci Unie. Je původcem s ohledem na podkladové expozice.

Původce, který na vlastní účet nakupuje expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje, uplatní s ohledem na úvěr, výběr, restrukturalizaci dluhu a obsluhu expoziční politiky dané třetí strany, které nejsou méně přísné než ty, které původce uplatňuje na srovnatelné expozice, jež nebyly zakoupeny.
2. Podkladové expozice vznikají v rámci hlavní podnikatelské činnosti původce.
3. K datu uzávěrky jsou podkladové expozice drženy v rozvaze původce nebo subjektu stejné skupiny, do níž původce patří.

Pro účely tohoto odstavce se skupinou rozumí:

- a) skupina právnických osob podléhajících obezřetnostní konsolidaci v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 nařízení (EU) 2013/575;
 - b) skupina ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c) směrnice 2009/138/ES.
4. Původce nesmí provést zajištění proti úvěrovému riziku podkladové expozice transakce dvakrát.
5. Smlouva o zajištění úvěrového rizika musí splňovat pravidla zmírňování úvěrového rizika stanovená v článku 249 nařízení (EU) 2013/575 nebo požadavky, které nejsou méně přísné než požadavky stanovené v daném článku, pokud daný článek není použitelný.
6. Původce poskytne prohlášení a záruky, že byly splněny následující požadavky:
- a) původce nebo subjekt skupiny, ke které původce patří, má platný právní titul k podkladovým expozicím a souvisejícím právům;
 - b) pokud je původce úvěrovou institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo pojišťovnou ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES, původce nebo subjekt, který je zahrnut v rozsahu dozoru na konsolidovaném základě, ponechává úvěrové riziko podkladových expozic ve své rozvaze;
 - c) ke dni svého zařazení do sekuritizovaného portfolia splňuje každá podkladová expozice kritéria způsobilosti a všechny podmínky jiné než výskyt úvěrové události podle článku 26e za účelem platby ze zajištění úvěrového rizika;
 - d) podle nejlepšího vědomí původce obsahuje smlouva o každé podkladové expozici právní, platný, závazný a vymahatelný závazek dlužníka zaplatit částky uvedené v dané smlouvě;
 - e) podkladové expozice splňují kritéria upisování, která nejsou méně přísná než standardní kritéria upisování, která původce uplatňuje na podobné expozice, které nejsou sekuritizované;
 - f) k datu, kdy byly podkladové expozice zahrnuty do sekuritizovaného portfolia, nedošlo podle nejlepšího vědomí původce ze strany žádného z dlužníků k závažnému porušení nebo nesplnění jakékoli z jejich povinností v souvislosti s podkladovou expozicí;
 - g) transakční dokumentace podle nejlepšího vědomí původce neobsahuje nepravdivé informace týkající se podrobností podkladových expozic;
 - h) k datu uzavření transakce nebo k datu, kdy byla podkladová expozice zahrnuta do sekuritizovaného portfolia, nebyla smlouva mezi dlužníkem a původním věřitelem v souvislosti s danou podkladovou expozicí změněna tak, aby to mělo vliv na vymahatelnost nebo možnost inkasování této podkladové expozice.
7. Podkladové expozice splňují předem stanovená, jasná a zdokumentovaná kritéria způsobilosti, která neumožňují aktivní diskreční správu portfolia těchto expozic.

Pro účely tohoto odstavce se nahrazování podkladových expozic, které jsou v rozporu s prohlášeními či zárukami, nebo přidávání expozic, které splňují

dané podmínky doplnění v případě, že sekuritizace zahrnuje lhůtu na doplnění, nepovažuje za aktivní správu portfolia.

Jakákoli expozice přidaná po datu uzavření transakce musí splňovat kritéria způsobilosti, která nejsou méně přísná než ta použitá při původním výběru podkladových expozic.

Podkladová expozice může být odstraněna z transakce, pokud:

- a) byla splacena či dosáhla splatnosti jiným způsobem;
- b) byla odprodána během běžné obchodní činnosti původce, pokud takový odprodej neznamená implicitní podporu uvedenou v článku 250 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) podléhá změnám, které nejsou založeny na úvěrech, jako je refinancování nebo restrukturalizace dluhu, a ke kterým dochází během běžné obsluhy dané podkladové expozice;
- d) v době, kdy byla zahrnuta do transakce, nesplňovala kritéria způsobilosti.

8. Sekuritizace je zajištěna seskupením podkladových expozic, které jsou homogenní z hlediska druhu aktiv při zohlednění konkrétních charakteristik souvisejících s peněžními toky daného druhu aktiv, včetně jejich smluvních charakteristik a charakteristik týkajících se úvěrového rizika a předčasného splacení. Seskupení podkladových expozic obsahují pouze jeden druh aktiv.

Podkladové expozice obsahují závazky, které jsou smluvně závazné a vymahatelné s právem plného postihu dlužníků, případně ručitelů.

Podkladové expozice mají definované pravidelné platební toky, jejichž splátky se mohou lišit z hlediska výše a které souvisejí s pronájmem, jistinou či platbou úroků nebo jiným právem na příjem z aktiv podporujících takové platby. Podkladové expozice mohou rovněž dosahovat výnosů z prodeje jakýchkoli financovaných aktiv nebo aktiv financovaných leasingy.

Mezi podkladové expozice nepatří převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU jiné než podnikové dluhopisy nekótované v obchodním systému.

9. Podkladové expozice neobsahují žádnou sekuritizovanou pozici.
10. Potenciální investoři jsou v úplnosti a bez zbytečného odkladu informováni o standardech pro upisování, na jejichž základě podkladové expozice vznikly, a o jakýchkoli jejich podstatných změnách oproti předchozím standardům pro upisování. Podkladové expozice jsou upisovány s právem plného postihu dlužníka, který není sekuritizační jednotkou. Rozhodnutí týkající se úvěru nebo upsání podkladových expozic se neúčastní žádné třetí strany.

V případě sekuritizací, kde jsou podkladovými expozicemi půjčky na obytné nemovitosti, nesmí seskupení půjček obsahovat žádnou půjčku, která byla nabízena a uzavřena s tím, že žadatelé o půjčku nebo případně zprostředkovatelům bylo dáno najevo, že poskytnuté informace nemusí být věřitelem ověřeny.

Posouzení úvěruschopnosti dlužníka musí splňovat požadavky stanovené v článku 8 směrnice 2008/48/ES nebo v čl. 18 odst. 1 až 4, odst. 5 písm. a)

a odst. 6 směrnice 2014/17/EU nebo v příslušných případech rovnocenné požadavky ve třetích zemích.

Původce nebo původní věřitel musí mít odborné znalosti v oblasti vytváření expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice.

11. Podkladové expozice v době výběru daných expozic neobsahují expozice v selhání ve smyslu čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo expozice vůči rizikovému dlužníkovi nebo ručiteli, u kterého podle nejlepšího vědomí původce nebo původního věřitele:
- a) byla v době tří let přede dnem vzniku dluhu prohlášena platební neschopnost, případně soud v důsledku neprovedení splátky pravomocně rozhodl ve prospěch jeho věřitelů o jejich právu na vymáhání nebo o náhradě škody, nebo u něj v době tří let přede dnem výběru podkladových expozic proběhla restrukturalizace dluhů s ohledem na jeho nevykonné expozice, s výjimkou případů, kdy:
 - i) z restrukturalizované podkladové expozice nevznikly nové nedoplatky ode dne restrukturalizace, k níž muselo dojít alespoň jeden rok přede dnem výběru podkladových expozic;
 - ii) informace poskytnuté původcem v souladu s čl. 7 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a písm. e) bodem i) výslovně stanovují rozsah restrukturalizovaných podkladových expozic, dobu provedení restrukturalizace a související podrobnosti i výkonnost podkladových expozic ode dne restrukturalizace;
 - b) figuroval v době vzniku podkladové expozice v příslušných případech ve veřejném rejstříku osob s nepříznivou úvěrovou historií, nebo není-li takový veřejný rejstřík, v jiném úvěrovém rejstříku, k němuž má původce nebo původní věřitel přístup;
 - c) má rating nebo úvěrové ohodnocení, z něhož vyplývá, že riziko, že nebudou uhrazeny smluvně dohodnuté splátky, je podstatně vyšší než u srovnatelných expozic v držení původce, které nejsou sekuritizovány.
12. Dlužníci v době začlenění expozic do transakcí provedli alespoň jednu platbu, s výjimkou případů, kdy:
- a) je sekuritizace revolvingovou sekuritizací, která je zajištěná expozicemi, které jsou splatné v jediné splátce nebo které mají splatnost kratší než jeden rok, včetně měsíčních splátek revolvingových úvěrů;
 - b) expozice představuje refinancování expozice, která je již zahrnuta v transakci.
13. Orgán EBA v úzké spolupráci s orgány ESMA a EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující, které podkladové expozice uvedené v odstavci 8 se považují za homogenní.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [6 měsíců po dni vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Požadavky na standardizaci

1. Původce nebo původní věřitel musí splňovat požadavky na ponechání si rizika v souladu s článkem 6.
2. Úroková a měnová rizika vycházejí ze sekuritizace a jejich potenciální vlivy na platby původci a investorům jsou popsány v transakční dokumentaci. Taková rizika musí být vhodně zmírněna a jakákoli opatření přijatá za takovým účelem zveřejněna. Jakýkoli kolaterál zajišťující závazky investora v souladu se smlouvou o zajištění úvěrového rizika musí být uveden ve stejné měně, jako je uvedena platba ze zajištění úvěrového rizika.

V případě sekuritizace pomocí sekuritizační jednotky se výše závazků sekuritizační jednotky za platbu úroků investorům musí neustále rovnat nebo být nižší než výše příjmu sekuritizační jednotky od původce a z jakýchkoli ujednání o kolaterálu.

Portfolio podkladových expozic nesmí zahrnovat deriváty, kromě účelu zajištění úrokového nebo měnového rizika. Uvedené deriváty se musí uzavírat a dokumentovat v souladu s běžnými standardy v oblasti mezinárodních financí.

3. Veškeré referenčně stanovené platby úroků ve vztahu k transakci musí být založeny na:
 - a) obecně používaných tržních úrokových sazbách nebo obecně používaných odvětvových sazbách odrážejících náklady financování a nesmějí odkazovat na komplexní vzorce nebo deriváty;
 - b) příjmu vyplývajícím z kolaterálu, který zajišťuje závazky investora v souladu se smlouvou o zajištění.

Veškeré referenčně stanovené platby úroků v souvislosti s podkladovými expozicemi musí vycházet z obecně používaných tržních úrokových sazeb nebo obecně používaných odvětvových sazeb odrážejících náklady financování a nesmějí odkazovat na komplexní vzorce nebo deriváty.

4. Poté, co nastane rozhodná událost pro vymáhání ve vztahu k původci, je investor oprávněn přistoupit k vymáhání, ukončit smlouvu o zajištění úvěrového rizika nebo udělat obojí.

V případě sekuritizace pomocí sekuritizační jednotky, je-li doručena výzva k vynucení splacení nebo ukončení smlouvy o zajištění úvěrového rizika, nesmí být v sekuritizační jednotce pro speciální účel zablokována žádná částka nad rámec toho, co je nezbytné k zajištění provozního fungování této sekuritizační jednotky, uhrazení platby ze zajištění podkladových expozic v selhání, u kterých v době ukončení stále probíhá restrukturalizace, nebo řádného vyplacení investorů v souladu se smluvními podmínkami sekuritizace.

5. Ztráty budou alokovány držitelům sekuritizační pozice podle seniority tranší, počínaje nejpodřízenější tranší.

Postupné splácení se použije na všechny tranše s cílem stanovit dlužnou částku tranše ke každému datu platby, počínaje tranší s nejvyšší předností.

V transakcích s jiným než postupným splácením musí být stanoveny rozhodné události pro výkonnost podkladových expozic, kterými se změní splácení na postupné podle seniority. Tyto rozhodné události související s výkonností musí zahrnovat zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic pod předem stanovenou prahovou hodnotu.

Při splácení tranší se kolaterál ve výši splátky daných tranší vrátí investorům, pokud investoři dané tranše zajistili kolaterálem.

Pokud ve spojení s podkladovými expozicemi dojde k úvěrové události uvedené v článku 26e a proces restrukturalizace dluhu pro dané expozice nebyl dokončen, výše zajištění úvěrového rizika, které zbývá k jakémukoli datu platby, se musí přinejmenším rovnat nevypořádanému pomyslnému objemu daných podkladových expozic, při odečtení výše jakékoli průběžné platby, která byla ve spojení s danými podkladovými expozicemi provedena.

6. Je-li sekuritizace revolvingovou sekuritizací, musí transakční dokumentace obsahovat vhodné rozhodné události pro předčasné splacení nebo pro ukončení revolvingového období, zahrnující přinejmenším:
 - a) zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic na předem stanovenou prahovou hodnotu nebo pod ni;
 - b) nárůst ztrát nad předem stanovenou prahovou hodnotu;
 - c) nevytvoření dostatečného objemu nových podkladových expozic dosahujících předem stanovených kritérií způsobilosti během stanoveného období.
7. Transakční dokumentace musí jasně uvádět:
 - a) smluvní závazky, povinnosti a odpovědnost obsluhovatele, svěřenského správce, jiných poskytovatelů pomocných služeb nebo nezávislého ověřovatele uvedeného v čl. 26e odst. 4;
 - b) ustanovení, která zajistí nahrazení obsluhovatele svěřenského správce, jiných poskytovatelů pomocných služeb nebo nezávislého ověřovatele uvedeného v čl. 26e odst. 4 v případě selhání nebo platební neschopnosti některého z těchto poskytovatelů, a to způsobem, který nevede k ukončení poskytování těchto služeb;
 - c) postupy obsluhy týkající se podkladových expozic k datu uzávěrky a po něm a okolnosti, za kterých mohou být takové postupy změněny;
 - d) normy obsluhy, které musí obsluhovatel dodržovat v souvislosti s obsluhou podkladových expozic po celou dobu splatnosti sekuritizace.
8. Obsluhovatel musí mít odborné znalosti týkající se obsluhy expozic, které jsou svou povahou podobné sekuritizovaným expozicím, a mít náležitě zdokumentované a přiměřené zásady, postupy a kontroly řízení rizik v souvislosti s obsluhou expozic.

Obsluhovatel uplatňuje na podkladové expozice postupy obsluhy, které jsou alespoň stejně přísné jako ty, které použil původce na podobné expozice, které nejsou sekuritizovány.

9. Původce vede aktuální rejstřík referencí za účelem neustálé identifikace podkladových expozic. Rejstřík identifikuje referenční dlužníky, referenční závazky, na jejichž základě vznikají podkladové expozice, a u každé podkladové expozice pomyslnou částku, která je chráněná a nesplacená.
10. Transakční dokumentace musí obsahovat jasná ustanovení usnadňující včasné řešení konfliktů mezi různými kategoriemi investorů. V případě sekuritizace pomocí sekuritizační jednotky musí být hlasovací práva jasně vymezena a přidělena držitelům cenných papírů, a musí být jasně určena odpovědnost svěřenského správce a dalších subjektů, které mají fiduciární povinnost vůči investorům.

Článek 26d

Požadavky na transparentnost

1. Původce musí potenciálním investorům před stanovením ceny zpřístupnit údaje o statické a dynamické historické výkonnosti v oblasti selhání a ztráty, jako jsou údaje o prodlení a selhání, u expozic zásadně podobných těm, které byly sekuritizovány, a zdroje těchto údajů i důvody uváděné podobnosti. Tyto údaje musí pokrýt dobu nejméně pěti let.
2. Před uzavřením transakce je vzorek podkladových expozic podroben externímu ověření vhodnou a nezávislou stranou, včetně ověření toho, zda jsou podkladové expozice způsobilé pro zajištění úvěrového rizika podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika.
3. Původce zpřístupní potenciálním investorům před stanovením ceny sekuritizace model peněžních toků ze závazků, který přesně zachycuje smluvní vztah mezi podkladovými expozicemi a toky plateb mezi původcem, investory, ostatními třetími stranami a v příslušném případě sekuritizační jednotkou, a po stanovení ceny sekuritizace zpřístupní tento model investorům průběžně a potenciálním investorům na požádání.
4. V případě sekuritizace, jejímiž podkladovými expozicemi jsou půjčky na obytné nemovitosti nebo půjčky či leasingy na automobily, zveřejní původce v rámci informací zpřístupňovaných podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) dostupné informace o environmentální výkonnosti aktiv, která jsou danými půjčkami na obytné nemovitosti nebo půjčkami či leasingy na automobily financována.
5. Za dodržování článku 7 odpovídá původce. Informace požadované v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) se před stanovením ceny zpřístupní potenciálním investorům na jejich žádost. Informace požadované v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a d) se před stanovením ceny zpřístupní alespoň v pracovní nebo počáteční podobě. Konečná transakční dokumentace se investorům zpřístupní nejpozději patnáct dnů po uzavření transakce.

Požadavky týkající se smlouvy o zajištění úvěrového rizika, nezávislého ověřovatele a syntetického nadměrného rozpětí

1. Smlouva o zajištění úvěrového rizika zohlední následující úvěrové události:
 - a) neschopnost dlužníka podkladového závazku zaplatit, včetně selhání, které uvádí čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) úpadek dlužníka podkladového závazku, včetně prvků, které uvádí čl. 178 odst. 3 písm. e) a f) nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) v případě jiné smlouvy o zajištění úvěrového rizika než prostřednictvím finanční záruky restrukturalizace podkladové expozice, která zahrnuje prvky uvedené v čl. 178 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013.

Všechny úvěrové události musí být zdokumentovány.

Úlevy uvedené v příloze V oddílu 30 odst. 163 až 183 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/227*, které se použijí na podkladové expozice, nebudou bránit spuštění způsobilých úvěrových událostí.

2. Platba ze zajištění úvěrového rizika, která následuje po výskytu úvěrové události, se vypočítá na základě skutečné ztráty, kterou původce nebo věřitel utrpěl, v souladu s jejich standardními zásadami a postupy zpětného získání pro příslušné typy expozic a bude zaznamenána do jejich účetních závěrek v okamžiku provedení platby. Poslední platba ze zajištění úvěrového rizika je splatná ve stanoveném časovém období následujícím po ukončení procesu restrukturalizace dluhu za příslušnou podkladovou expozici, pokud k ukončení procesu restrukturalizace dluhu dojde před plánovaným zákonným termínem splatnosti nebo předčasným ukončením smlouvy o zajištění úvěrového rizika.

Průběžná platba ze zajištění úvěrového rizika musí být provedena nejpozději šest měsíců po úvěrové události podle odst. 1, ke které došlo v případech, kdy restrukturalizace dluhu u ztrát za příslušnou podkladovou expozici nebyla dokončena do konce daného šestiměsíčního období. Průběžná platba ze zajištění úvěrového rizika musí být minimálně vyšší než:

- a) snížení hodnoty zaznamenané původcem v jeho účetních závěrkách v souladu s platným účetním rámcem v době provádění průběžné platby;
- b) případná ztrátovost ze selhání stanovená v souladu s třetí částí hlavou II kapitolou 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

Pokud je provedena průběžná platba ze zajištění úvěrového rizika, musí být poslední platba ze zajištění úvěrového rizika uvedená v prvním pododstavci provedena za účelem upravit průběžné vyrovnání ztrát dle skutečné ztráty.

Metodu výpočtu průběžné a poslední platby ze zajištění úvěrového rizika stanoví smlouva o zajištění úvěrového rizika.

Platba ze zajištění úvěrového rizika je úměrná podílu nevypořádané pomyslné hodnoty odpovídající podkladové expozice, na kterou se vztahuje smlouva o zajištění úvěrového rizika.

Právo původce získat platbu ze zajištění úvěrového rizika je vymahatelné. Částky splatné investorem na základě sekuritizace jsou jasně vymezeny ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika a omezeny. Dané částky je možné vypočítat za všech okolností. Smlouva o zajištění úvěrového rizika jasně vymezení okolností, za nichž jsou investoři povinni provést platbu. Nezávislý ověřovatel uvedený v odstavci 4 posoudí, zda k takové okolnosti došlo.

Výše platby ze zajištění úvěrového rizika se vypočte na úrovni jednotlivé podkladové expozice, u které došlo k úvěrové události.

3. Smlouva o zajištění úvěrového rizika stanoví maximální dobu prodloužení, která bude platit pro proces restrukturalizace dluhu za podkladové expozice, v souvislosti s nimiž došlo k úvěrové události podle odstavce 1, ale kde proces restrukturalizace dluhu nebyl k plánovanému zákonnému termínu splatnosti nebo k datu předčasného ukončení smlouvy o zajištění úvěrového rizika dokončen. Tato doba prodloužení není delší než dva roky. Smlouva o zajištění úvěrového rizika stanoví, že do konce takové doby prodloužení musí být provedena poslední platba ze zajištění úvěrového rizika na základě původcova odhadu konečné ztráty dle záznamu původce v jeho účetní uzávěrce v dané době.

V případě ukončení smlouvy o zajištění úvěrového rizika bude restrukturalizace dluhu pokračovat s ohledem na jakékoli nevyřízené úvěrové události, ke kterým došlo před daným ukončením, a to stejným způsobem, který je uveden v prvním pododstavci.

Prémie za zajištění úvěrového rizika, které mají být uhrazeny podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika, jsou strukturovány jako podmíněné výkonností podkladových expozic a zohledňují riziko zajištěné tranše. Smlouva o zajištění úvěrového rizika pro takové účely nestanoví zaručené odměny, úhrady odměn předem, slevové mechanismy nebo jiné mechanismy, které mohou zabránit skutečné alokaci ztrát investorům nebo ji snížit nebo vrátit část uhrazené odměny původci po uplynutí doby splatnosti transakce.

Transakční dokumentace popisuje, jak jsou prémie za zajištění úvěrového rizika a případné kupóny vypočítány s ohledem na každé datum platby po dobu trvání sekuritizace.

Právo investorů získat prémii za zajištění úvěrového rizika je vymahatelné.

4. Původce jmenuje nezávislého ověřovatele před dnem uzavření transakce. Nezávislý ověřovatel u každé podkladové expozice, pro kterou je vydáno oznámení o úvěrové události, ověřuje následující skutečnosti:
 - a) že úvěrová událost uvedená v oznámení o úvěrové události je úvěrovou událostí v souladu s podmínkami uvedenými ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika;
 - b) že podkladová expozice byla v době vzniku dané úvěrové události zahrnuta v referenčním portfoliu;
 - c) že podkladová expozice splňovala v době jejího zahrnutí do referenčního portfolia kritéria způsobilosti;
 - d) že v případech, kdy byla podkladová expozice přidána do sekuritizace v důsledku doplnění, splňovalo takové doplnění příslušné podmínky;

- e) že konečná ztráta souhlasí se ztrátou, kterou původce zaznamenal do svého výkazu zisků a ztrát;
- f) že ztráty ve vztahu k podkladovým expozicím byly v době poslední platby ze zajištění úvěrového rizika správně přiděleny investorům.

Nezávislý ověřovatel je nezávislý na původci, investorech a v příslušných případech i sekuritizační jednotce a své jmenování do funkce nezávislého ověřovatele přijal před datem uzávěrky.

Nezávislý ověřovatel může provést ověření na vzorku namísto ověřování každé jednotlivé podkladové expozice, za kterou je platba ze zajištění úvěrového rizika požadována. Investoři však mohou požádat o ověření způsobilosti jakékoli podkladové expozice, pokud nejsou spokojeni s ověřením prostřednictvím vzorku.

Původce do transakční dokumentace zahrne závazek, že nezávislému ověřovateli poskytne všechny nezbytné informace k ověření požadavků uvedených v prvním pododstavci.

5. Původce nesmí ukončit transakci před její plánovanou splatností z jiného než níže uvedeného důvodu:

- a) platební neschopnost investora;
- b) neschopnost investora zaplatit jakékoli částky splatné podle dohody o zajištění úvěrového rizika nebo porušení jakékoli významné povinnosti stanovené v transakčních dokumentech, k němuž dojde ze strany investora;
- c) příslušné regulační události, včetně:
 - i) příslušné změny v unijních nebo vnitrostátních právních předpisech, příslušné změny provedené příslušnými orgány v souvislosti s úředně zveřejňovaným výkladem těchto právních předpisů, nebo příslušné změny ve zdanění či účetním zpracování transakcí, které mají významný nepříznivý dopad na výši kapitálu, který je původce povinen držet v souvislosti se sekuritizací nebo podkladovými expozicemi, v každém případě ve srovnání s expozicemi očekávanými v době uzavření transakce, které nebylo možné v té době důvodně očekávat;
 - ii) rozhodnutí příslušného orgánu, že původce nebo jakýkoli přidružený subjekt původce není nebo již není oprávněn uznat převod významného rizika v souladu s čl. 245 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti se sekuritizací;
- d) využití opce na ukončení transakce v daném časovém okamžiku (*time call*), pokud se časové období měřené od data uzávěrky rovná nebo je větší než vážená průměrná životnost původního referenčního portfolia při uzávěrce;
- e) uplatnění opce na zpětný odkup ve smyslu čl. 242 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Transakční dokumentace uvádí, zda jsou jakákoli práva na koupi uvedená v písmeni d) a e) zahrnuta v dotčené transakční dokumentaci.

Pro účely písmene d) není opce typu „time call“ strukturována způsobem, který by zabránil alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, jež drží investoři, ani jiným způsobem poskytujícím úvěrové posílení.

6. Původce může provést syntetické nadměrné rozpětí, které je pro investory dostupné jako úvěrové posílení, pokud jsou splněny všechny z následujících podmínek:
- a) výše syntetického nadměrného rozpětí, které původce použije jako úvěrové posílení v každém platebním období, je uvedena v transakční dokumentaci a vyjádřena fixní procentuální sazbou celkového zůstatku portfolia na počátku příslušného platebního období (fixní syntetické nadměrné rozpětí);
 - b) syntetické nadměrné rozpětí, které není použito k pokrytí úvěrových ztrát, které nastanou během platebního období, musí být vráceno původci;
 - c) v případě původců, kteří používají přístup IRB uvedený v čl. 143 nařízení (EU) č. 575/2013, není roční celková přidělená částka vyšší než výše regulační očekávané ztráty podkladového portfolia podkladových expozic za jeden rok, která se vypočítá v souladu s čl. 158 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - d) v případě původců, kteří nepoužívají přístup IRB uvedený v článku 143 nařízení (EU) č. 575/2013, je výpočet roční předpokládané ztráty podkladového portfolia jasně stanoven v transakční dokumentaci;
 - e) transakční dokumentace stanoví podmínky uvedené v tomto odstavci.
7. Smlouvy o zajištění úvěrového rizika musí splnit jednu z následujících podmínek:
- a) záruka, která splňuje podmínky uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 nařízení (EU) č. 575/2013, kterou je úvěrové riziko převedeno na jakýkoli subjekt uvedený v čl. 214 odst. 2 písm. a) až d) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud výše expozice vůči investorovi činí 0 % rizikové váhy podle části třetí hlavy II kapitoly 2 uvedeného nařízení;
 - b) záruka, která splňuje požadavky uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 nařízení (EU) č. 575/2013, která využívá protizáruku jakéhokoli subjektu uvedeného v písm. a) tohoto odstavce;
 - c) jiné zajištění úvěrového rizika neuvedené v písm. a) a b) tohoto odstavce ve formě záruk, úvěrových derivátů nebo úvěrových dluhopisů, které splňují požadavky stanovené v článku 249 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jsou závazky investora zajištěny kolaterálem, který splňuje požadavky stanovené v odst. 9 a 10 tohoto článku.
8. Jiné zajištění úvěrového rizika uvedené v odst. 7 písm. c) musí splňovat následující požadavky:
- a) právo původce použít kolaterál za účelem splnit závazky investorů ohledně úhrady ze zajištění je vymahatelné a jeho vymahatelnost je zajištěná vhodnou dohodou o kolaterálu;

- b) právo investorů vrátit jakýkoli kolaterál, který nebyl použit za účelem provedení platby ze zajištění, je-li sekuritizace zrušena nebo jsou-li tranše splaceny, je vymahatelné;
- c) pokud je kolaterál investován do cenných papírů, transakční dokumentace stanoví kritéria způsobilosti a ujednání o úschově daných cenných papírů.

Transakční dokumentace určí, zda jsou investoři nadále vystaveni úvěrovému riziku původce.

Původce získá stanovisko kvalifikovaného právního poradce, který potvrdí vymahatelnost zajištění úvěrového rizika ve všech příslušných jurisdikcích.

9. V případech, ve kterých je zajištění úvěrového rizika poskytnuto v souladu s odst. 7 písm. c) tohoto článku, má původce možnost využít kolaterál vysoké kvality, kterým se rozumí:

- a) kolaterál ve formě dluhových cenných papírů s rizikovou vahou 0 % uvedených v části třetí hlavě II kapitole 2 nařízení (EU) č. 575/2013, které splňují všechny následující podmínky:
 - i) tyto dluhové cenné papíry mají zbývající maximální dobu splatnosti tři měsíce, která souhlasí s daty splatnosti;
 - ii) tyto dluhové cenné papíry mohou být vyplaceny v hotovosti ve výši rovnající se zůstatku zajištěné tranše;
 - iii) tyto dluhové cenné papíry drží správce, který je nezávislý na původci a investorech;
- b) kolaterál v hotovosti držený nezávislou úvěrovou institucí nebo ve formě hotovostních vkladů u původce, s výhradou minimálního stupně úvěrové kvality 2 podle článku 136 nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro účely písmene b), pokud nezávislá úvěrová instituce nebo původce již nespĺňují minimální stupeň úvěrové kvality 2, je kolaterál neprodleně převeden na nezávislou úvěrovou instituci se stupněm úvěrové kvality 2 nebo vyšší, nebo se kolaterál investuje do cenných papírů, které splňují kritéria stanovená v písmeni a) tohoto odstavce. Požadavek stanovený tímto písmenem b) se považuje za splněný v případě investic do úvěrových dluhopisů vydaných původcem v souladu s článkem 218 nařízení (EU) č. 575/2013.

* Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/227 ze dne 9. ledna 2015, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 680/2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 48, 20.2.2015, s. 1).“;

7) článek 27 se mění takto:

- a) odstavec 1 se mění takto:
 - i) v prvním pododstavci:
 - první věta se nahrazuje tímto:

„Původci a sponzoři pomocí šablony uvedené v odstavci 7 tohoto článku společně oznámí orgánu ESMA, že sekuritizace splňuje požadavky článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26, případně článků 26b až 26e (dále jen „oznámení STS sekuritizace“).“;

– doplňuje se věta, která zní:

„V případě rozvahové syntetické sekuritizace je za oznámení odpovědný pouze původce.“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Oznámení STS sekuritizace musí obsahovat vysvětlení původce a sponzora o způsobu dosažení souladu s každým z kritérií pro STS sekuritizace stanovených v člancích 20 až 22 nebo v člancích 24 až 26, případně v člancích 26b až 26e.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka mohou při kontrole toho, zda sekuritizace splňuje požadavky článků 19 až 22 nebo článků 23 až 26, případně článků 26b až 26e, využívat služeb třetí strany s povolením podle článku 28.“;

ii) v druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Pokud původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka při kontrole toho, zda sekuritizace splňuje články 19 až 22 nebo články 23 až 26, případně články 26b až 26e, využijí služeb třetí strany s povolením podle článku 28, musí oznámení STS sekuritizace obsahovat prohlášení, že dodržení kritérií pro STS sekuritizace bylo potvrzeno touto třetí stranou s povolením.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Přestane-li sekuritizace splňovat požadavky článků 19 až 22, článků 23 až 26 nebo článků 26b až 26e, oznámí to původce a případný sponzor neprodleně orgánu ESMA a informují svůj příslušný orgán.“;

d) v odstavci 5 se první věta nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA vede na svých oficiálních internetových stránkách seznam všech sekuritizací, ve vztahu k nimž mu původci a sponzoři oznámili, že splňují požadavky článků 19 až 22, článků 23 až 26 nebo článků 26b až 26e.“;

e) v odstavci 6 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA předloží návrh regulačních technických norem Komisi do [6 měsíců po datu vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].“;

f) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA předloží návrh prováděcích technických norem Komisi do [6 měsíců po datu vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].“;

8) v čl. 28 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Třetí strana uvedená v čl. 27 odst. 2 musí mít povolení příslušného orgánu posuzovat soulad sekuritizací s kritérii pro STS sekuritizace stanovenými v člancích 19 až 22, v člancích 23 až 26 nebo člancích 26b až 26e.“;

9) v čl. 29 odst. 5 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Členské státy informují Komisi a orgán ESMA o určení příslušných orgánů podle tohoto odstavce do [...].“;

10) v čl. 30 odst. 2 se doplňuje písmeno d), které zní:

„d) u STS rozvahových sekuritizací postupy a mechanismy k zajištění souladu s čl. 26b až 26e.“;

11) v čl. 32 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) sekuritizace je označena jako STS sekuritizace a původce, sponzor nebo sekuritizační jednotka této sekuritizace nesplnili požadavky stanovené v člancích 19 až 22 nebo člancích 23 až 26, případně v člancích 26b až 26e.“;

12) vkládá se nový článek 43a, který zní:

„*Článek 43a*“

Přechodná ustanovení o rozvahových syntetických sekuritizacích

1. Ve vztahu k rozvahovým syntetickým sekuritizacím, pro které smlouva o zajištění úvěrového rizika nabyla platnosti před [*den vstupu v platnost*], smějí původci a sekuritizační jednotky používat označení „STS“ nebo „jednoduchá, transparentní a standardizovaná“ či označení, které na tyto pojmy přímo nebo nepřímo odkazuje, pouze tehdy, pokud jsou v době oznámení uvedeného v čl. 27 odst. 1 splněny požadavky stanovené v článku 18 a došlo ke splnění podmínek stanovených v odstavci 3 tohoto článku.
2. Do dne použitelnosti regulačních technických norem uvedených v čl. 27 odst. 6 a pro účely povinnosti stanovené v čl. 27 odst. 1 písm. a) původci písemně zpřístupní nezbytné informace orgánu ESMA.“;
- 13) Článek 45 se zrušuje.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*za Evropský parlament
předseda*

*za Radu
předseda/předsedkyně*